



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prvdentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XVII. Describit mortem iusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

per dolores, & sudores: vt labores manuum uestrarum suauissimo sapore plenos, in regno meo manducetis.

CAP. XVII.

Describit mortem iusti.

ECCE quomodo moritur iustus, & nemo considerat, cum consideratio, & suavis valde, & ad conuertendas animas efficax sit. Certè iustus, si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit, non solùm postquam intrauerit in gaudium Domini sui, sed etiam in ipso transitu mortis, quæ est vltima rerum terribilium. Cum enim ipse mortem benè viuendo superauerit, non tangeat illum tormentum mortis: licet videatur oculis insipientium mori. Tunc quippè, postquam hyems transijt, imber abiit, & recessit, ver nouum æternæ consolationis incipit apparere: & dum auditui eius, per bonum nūtiū, ego do gaudium, & lætitiā, exultant ossa tamdiu humiliata, & vehementer concupiscit in atria mea. Tunc videt, quàm bona fuerit negotiatio eius, & lætatur super bona opera sua, sicut qui inuenit spolia multa. Tūc sentit, quàm vera

vera fuerit vox, quam audiuit Ioannes
 seruus meus de Cælo dicentem sibi.
 Beati mortui, qui in Domino moriun-
 tur : & ex intimis medullis exultat
 cum ijs, qui ad cænā Agni vocati sunt.
 Tunc animæ laboribus, & tentationi-
 bus probatæ, atquè repulsæ, loquor ad
 cor dulcissimè, & amantissimè dicens:
 Surge, propera, amica mea, columba
 mea, & veni. Iam satis pugnatum est in
 terra inimicorū: Veni iam coronabe-
 ris, & possidebis, quem diu desiderasti.
 De torrente laborū bibisti in via: pro-
 pterea exaltabis caput, & omnem ter-
 rā solidissimā, quam cōspicies, tibi da-
 bo. Modicū laborasti, atquè fleuisti:
 in æternum requiesces atquè ridebis.
 Iam transierunt nubila vitæ laboriosæ,
 atquè sollicitæ, respice serenitatem
 Cæli, & candidissimam lucem appa-
 rentem tibi. Ne formides à facie
 inimicorum obsidentium te, quia
 ego tecum sum, vt liberem à tau-
 rispinguibus sponsam meam. Egre-
 dere iam de carcere corporis, vbi
 tam diū inclusa fuisti, vt frua-
 ris pretiosissima libertate ciuita-
 tis meæ.

tis mee. Veni vestieris purpura, & bysso, filia Sion, que prudētiā iustorū didicisti & omnē ornatū sæculi cōtempseristi, propter me. Diligo te, sponsa, sicut animam meam: ne timeas, quia ab æterno amavi, & elegi te. Veni dulcissima electa mea, & ponam in te regium thronum, & delitiosissimum reclinatorium meum; cōcupiui enim ego Rex Pacificus suauissimum decorem tuum. In hunc modum, filij mei, recipio in pace venientem de militia animam iusti, quasi charissimam prædam meam. Cogitate vos huius consolationis magnitudinem, & per bona opera vitæ, ad bonam, & beatam mortem properate. Omnes quantumuis peccatores, benè mori vellent (sicut infelix Balaam) dicentes: Moriatur anima mea morte iustorum: & fiant nouissima mea horum similia. Sed non erit benè in extremis ijs, qui optant extrema iustorum, & non curant obseruare principia. Sequimini me dum viuitis, ô filii, & ego vos morientes, vt fidelissimus adiutor in opportunitatibus, visitabo.